

Publicerad 2007-09-17 10:21 av systra

Parkera inte dina tofflor ännu!

Det gör ont att se Dig...

Ligga liten, i en säng..

På hjärtintensiven..

Du som är så stor...I hela din person.

Så liten i en rock som inte passar...

Smutsiga fötter..

Tofflorna stod i skåpet..

Så lätt du har till skratt..Du har de finaste blå ögon som finns.

Så lätt till gråt...Min starka pappa..

Vi blandade tårar med fnitter..Givetvis..Syrran o jag är ju så..

Du ruskar på huvudet o ler sådär snett med glitter...

Säger stolt...

Det är mina döttrar.

Ditt hjärta har brustit många gånger...Men aldrig stannat...

Det stannade...

Men dina tofflor ska ut igen..

Inte ställa dom på långtidsparkeringen ännu...

Lova det....

Du ska ut och dansa av dig västen igen..

Lova det...

Samma ruffs..Samma ögon..samma skratt..

Men denna gången utan din cigg i mungipan..

Lova mig det!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren systra med Poeter.se id #18034 innehar upphovsrätten